

VIDA LOCAL 24 HORES

Un recent estudi sobre l'associacionisme a Catalunya posa en evidència el seu creixement en aspectes banals de pur entreteniment, però el seu decreixement en qüestions més transcendents de compromís social. Respon al perfil d'una societat que no pensa, atribuïble al seu alt grau de complexitat que justifica la seva manca d'implicació ciutadana. La recuperació d'espais territorials, reconeguts per la seva gran tradició històrica sobre el cooperativisme, la innovació i la creativitat, podria ser molt positiva per promoure importants canvis socials, de molta utilitat per rehabilitar de nou el seu model històric de societat, caracteritzat per la manca de l'estat del benestar, que obligava a tenir d'autoorganitzar-se mitjançant el funcionament d'entitats de mutu auxili. També pel fet de comptar amb una classe treballadora, la majoria d'ella amb oficis que fomentaven la seva creativitat, donat que molt dels seus treballs no es feien amb plànols elaborats per tècnics, sinó amb croquis fets de forma personal o comunitària. Avui dia és molt diferent, la ciutadania sap molt més, però s'implica també molt menys i clarament ha renunciat a pensar i a qualsevol tipus d'esforç personal o comunitari.

Sense cap tipus de pretensió crítica, sinó com una simple constatació d'una realitat difícil de copsar, és decebedor observar com en un territori com Mataró i el Maresme, que va ser capaç d'endegar el primer tren i la primera autopista de l'estat espanyol, avui dia es incapaç de fer quelcom per avançar cap a la plena ocupació, simplement recuperant el seu desaparegut teixit industrial, fent servir de nou l'esperit creatiu dels seus besavis, amb la seva necessària adequació a les noves tecnologies. En aquests moments no existeixen persones o no son visibles, capaces d'implicar-se en la recuperació de plantejaments de "vida local 24 hores", que suposa tenir cobertes totes les necessitats bàsiques a nivell local, incloent-hi el treball, sense necessitat de desplaçaments. Objectiu difícil d'aconseguir, segurament pel gran esforç que significa tenir d'afrontar un alt grau de complexitat, generat per la seva necessària adequació als temps actuals, en una societat nomenada del coneixement, que tot i saber més, des d'una perspectiva vital és analfabeta.

Davant d'aquesta constatació és molt fàcil a arribar a la conclusió que la societat actual no té present i encara menys futur per a la majoria de la població. Es evident que fan falta ments obertes capaces de copsar la realitat que ens envolta, tot i que encara fa més falta el lideratge necessari, forçosament agosarat, per convertir en fets tangibles els canvis necessaris per redreçar-la, que clarament haurien d'estar centrats en les persones i no els diners, així con també amb un fort protagonisme de la societat civil, organitzada amb forma de xarxa distribuïdes de nodes independents relacionats.

Es tractaria de revifar el teixit associatiu, promovent canvis en les relacions entre governants i governats, aprofitant les noves formes administratives de governs oberts, destinant una part dels seus recursos econòmics, al desenvolupament d'activitats en el tercer sector sense afany de lucre, per crear realment llocs de treball, enlloc de fer-ho en el mercat del treball, que és on es destrueixen i quan es creen es fa de forma precària i a temps parcial. També apostant per a la creació de tallers de teràpia de grups per a persones a l'atur, per recuperar la il·lusió i l'autoestima necessàries per participar activament en la solució dels seus problemes laborals. (Vegeu: www.aturats40.net)

Josep Aracil i Xarrié
President d'EuroSenior
joarxa@gmail.com